

Kirkeministeren (Torben Rechendorff):

Jeg skal indskrænke mig til at sige tak til ordførerne for de faldne bemærkninger og tillade mig specielt at fremhæve den tale, hr. Poul Nødgaard holdt på Fremskridtspartiets vegne. Jeg mener, at denne dag er særlig derved, at det nu synes godtgjort, at også Fremskridtspartiet har en aktiv kirkepolitik med selvstændige synspunkter, og det vil jeg gerne kvittere for. Noget tyder på, at loven vil kunne vedtages i fuldstændig enighed.

Jeg vil i øvrigt gerne til hr. Poul Nødgaard sige, at når talen er om balancen mellem det lovfæstede og det fleksible, som hr. Poul Nødgaard gjorde meget ud af, tror jeg, jeg godt kan sige, at folkekirken i al almindelighed lever op til det af hr. Poul Nødgaard efterlyste. Jeg tror, man vil opleve meget få situationer, hvor man med bestemte ønsker om kirkelige handlinger et bestemt sted bliver afvist. Det, vi er nødt til at fælde ned i loven, er naturligvis de formelle regler.

Jeg vil gerne til fru Hanne Andersen sige, at det er min hensigt i næste folketingssamling at fremsætte forslag til lov om ændringer i lov om valg til menighedsråd. Der skal som bekendt være menighedsrådsvalg næste gang i november måned 1992, og det siger sig selv, at valgreproblematikken skal være på plads dér.

Jeg har i bemærkningerne redegjort for de tanker, der har været i betænkningen. Jeg skal ikke her gå ind i, hvordan lovforslaget bliver, men skal udtrykke min enighed i, at vi skal have løst spørgsmålet inden næste valg.

I øvrigt kan jeg både til fru Birthe Rønn Hornbech og til fru Hanne Thanning Jacobsen sige, at jeg har noteret mig de almindelige bidrag til den ganske spændende stat/kirke-diskussion, og det kan være, at vi i Kirkeudvalget får lejlighed til nærmere at drøfte disse spørgsmål. Lad mig blot sige, at når man vil gøre spørgsmålet om motiveringen for sognebånd til alene et kirkeligt anliggende, som det jo hedder – nogle kalder det for et indre anliggende – må jeg gøre opmærksom på, at der jo ligger elementer af både jura og teologi i det. Jeg skal også til beroligelse for de to ordførere sige, at forslaget er varmt støttet af alle instanser i folkekirken, herunder samtlige biskopper og Den Danske Præsteforening.

Jeg glæder mig til en hurtig behandling i udvalget og er klar til at bidrage til uddybning og klargøring af de spørgsmål, der er rejst.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kirkeudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 99:

Forslag til lov om beskyttelse mod elektromagnetiske forstyrrelser.

Af kommunikationsministeren (Torben Rechendorff).

(Fremsat 30/1 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Søren Hansen (S):**

Socialdemokratiet kan tilslutte sig lovforslaget. Vi synes nemlig, at det er så udmærket, at man både kan se fjernsyn og høre radio, skrive på computer, riste brød og forberede middagen i mikroovnen samtidig, og uden at apparaturerne generer hinanden.

Når vi tilslutter os forslaget, er det også, fordi man dermed løser den opgave, der er ved at tilslutte sig EF-direktivet på disse områder. Det har Danmark en klar interesse i – så vidt vi kan vurdere det – derved, at man samtidig med dette lovforslags vedtagelse og effektivering får fjernet de tekniske handelshindringer, som ellers kan være for danske produkter.

Når det er sagt – vi syntes ikke, at ministeren skulle slippe helt så nemt – vil jeg gerne sige følgende:

Lovforslaget er jo fremsat af kommunikationsministeren. Nu ved jeg ikke, om der kan stilles særlige krav til en kommunikationsminister om at kunne kommunikere klart og tydeligt og enkelt; alle love, som gives for folket, skal begribeligvis være forståelige for folket, men fra kommunikationsministeren kan man måske